

Spokojenej kmet

Harlej

1. Zase pocit mám, jako bych snad dostal ránu,
sotva jsem vstal, jak idiot po dlouhým flámu.
Dde jsem se vzal, každej se tváří jako v ráji,
v obličejích stín, asi nevěděj že jsou v háji.

R: Já říkám vážení čím dál víc zdá se mi,
všechno kolem půjde pít.
Mám silný tušení, že jsem k vám na zemi,
spadnul z jiný planety.
Já vím.

2. Lítaj vám z huby nějaký divný slova cizí,
všechno se točí, na to IQ sotva stačí.
Nemůžu umět mluvit touhle děsnou řeč,
táhněte někam, váš svět mi prostě nesedí.

R: Já říkám vážení...

3. Než naučim se řeč toho pitomýho stupidního kmene,
bude mi sto let a pak snad budu in zaručeně
spokojenej kmet toho pitomýho pozemskýho kmene
tak to budu já, já já já já já

R: (2x)